

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Gerontio. 294.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀφθαρσίᾳ, ταμείῳ τανυρόν καὶ τανυ-
φόν ἐπήγαγον. ὧν ἀμφοτέρων ὕψ' ἐπὶ
χρόνῳ παρέχον τιὸ κόλασιν.

Ωρίωνι. 293.

Οἶνω τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα ὁ
θεῖος ἀνίγματι χρισμὸς ὁμοιοῖ· ποτὲ
μὲν ἐκ τῆς δεαποικίης πηγάζοντι
πλευράς, ποτὲ δὲ ὡς γλεύκει φομαῦ-
πι τοὺς μαθητάς, ὅς τῆς εὐφροσύνης ἀ-
φοχίσαντες Ἰσδαῖοι, καὶ τρέψαι τιὸ
ἀλήθειαν φιλονεικήσαντες ψεύδει, ὁ-
ξος τῶ τῆς σοφίας παροσηγχαν δι-
δασιάλῳ, συμπλέξαντες αὐτῶ καὶ
πικρίας· ὧν γὰρ τὸ σῶμα ἀρεῶς καὶ
πικρίας γέμει τοιαῦτά ἐστὶ καὶ τὰ πό-
ματα, τὸν φυτὸν τῆς ζωῆς ἀμ-
πέλα, ὅξει ἀμειβομύρων, καὶ τὸν γλυ-
κάναντα λόγους θεοῖς καὶ νόμοις ὡς μέ-
λιτι, πικρία χολῆς δεξιμύρων.

Γεροντίῳ. 294.

Εἰ τῆς πολέμων βούλει κέρταϊν,
ἀλλ' ἐπὶ τὸ στρατοπέδον φόβῳ θεῷ· διχχο-
σύνη γὰρ φέρει τιὸ ἀριστείαν· ἢ δὲ
ἡμῶν ἀδικία, τῆς ἐναντίας ἐστὶ συμ-
μαχία.

Προαρεσίῳ. 295.

Ὅρον τῆ φύσος ὁ πλάστης ἐπέθηκε, καὶ
φόβον ὁ νόμος τοῖς κακοχόλοις ἠπει-
λισην· ὅσοι τοίνυν τοῖς ὅροις ἐμμένονσι,
τιὸ φύσιν ἐπίμησαν· ὅσοι δὲ τὸν νόμον
παρώσαντο, τὸν φόβον ἐδέξαντο.

Τῶ αὐτῶ. 296.

Φύσος ἔχει τιὸ ἔνομον μίξιν· ἢ πορ-
νεία ἐφεύρεν ἐπίβελον λύτην· οἱ τοί-
νυν ἀνόμως τῆς φύσεως ὄραν κα-
ταλυτήσαντες, τῶ φόβῳ τῆς νόμου
σωφρονεῖν ἐπαυδευθήσαν.

Εὐλαμπίῳ. 297.

Τίσοβεις τιὸ πόλιν ἀλαζῶνι, τί τὸν

mortalitatis promptuario crucē ac sepul-
turam inducebant. Quorum amborum
scelerum penam vno atque eodem tem-
pore pependerit.

Orioni. 293.

Diinum oraculum Euangelicam præ-
dicationē vino confert, quondam quidem
ex Dominico latere profluenti, quondam
autem, multi instar discipulos acuenti ac
roboranti. Cuius læticiam cum Iudei con-
secuti non essent, ac veritatem mendacio
fucare studerent, sapientiæ Magistro ace-
tum obtulerunt, admixta ei amaritudine.
Quorum enim os maledictione & amari-
tudine, plenum est, eiusmodi quoque sunt
eorum potiones, viuæ vineæ confitorem
aceto remunerantium, eumque, qui diui-
nis sermonibus ac legibus tanquam melle
eos educarat, fellis amaritudine excipien-
tium.

Gerontio. 294.

Si hostes vincere cupis, Dei metu exer-
citurum ducito. Iustitia enim hoc affert, vt
quis strenuē ac feliciter pugnet. Contrā,
iniustitia nostra, hostium est auxilium.

Proaeresio. 295.

Creator terminum naturæ imposuit: ac
metum lex malè feriatīs minata est. Quo-
circa qui præscriptis finibus se continent,
naturā honore prosequuntur. Qui autem
legem propulerunt, metum acceperunt.

Eidem. 296.

Natura legitimum concubitum habet:
scortatio autem insidiosam rabiem exco-
gitauit. Quamobrem qui iniquē, ac rabi-
do quodam furore, naturæ limites exce-
ferunt, hos legis terror ad pudicitiaē stu-
dium erudiuit.

Eulampio. 297.

Quid insolenter per urbem graderis, ho-